

[Carl Petersen.]

Jørgen Jørgensen (Lejre), om jeg var af den opfattelse, at landbruget ikke burde have dækning for sin udgiftsstigning. Jeg kunne ikke nøjes med at sige, at jeg var imod, at landbruget fik højere priser, hvorved ejendommene ville stige i pris, hvilket det ærede medlem var enig med mig i, var en uheldig udvikling. Men hvordan skal man standse den? I hvert fald ikke ved stadig at betale højere priser, for det bevirker, at ejendomspriserne stiger. Hvis landbrugets indtægtsforhold var sådan, at landbruget var på sultegrænsen, kunne jeg forstå den argumentation, men den er ikke til at forstå for tiden, hvor landbrugserhvervet — og det er der ingen, der bør skamme sig ved at sige — har så gode vilkår, som aldrig nogensinde før. I sådanne tider skal man ikke blive ved at sætte priserne op, for det fører til det, jeg har nævnt, hvad jeg ikke tror nogen, i hvert fald sagligt, kan modbevise.

I en anden del af sin tale sagde det ærede medlem, at da priserne nu viser nedgang, er der ingen grund til at opretholde bindingerne. Jeg er af den stik modsatte opfattelse. Jeg mener netop, at hvis der er nogen realitet i, at der er et prisfald i vente udefra, skal det have lov til at slå igennem herhjemme så hurtigt som muligt, og så besøger dette prisfald selv ophævelsen af prisbindingerne i det øjeblik, priserne når det tal, vi har bundet dem til. Hvorfor først gå hen og forhøje priserne nu og få pristallet til at stige med efterfølgende ny regulering, når det ærede medlem mener, prisfaldet kommer af sig selv. Jeg kan ikke forstå ret meget af dette.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen spurgte om Marshallån til slagterierne. Svaret får det ærede medlem i de nærmeste dage, for så skal det lovforslag, der ligger i udvalget, frem til behandling her i tinget.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh talte om rugbrødet, men jeg går ud fra, at denne tale mere var henvendt til hans partis formand end til mig, og derfor håber jeg, partiformanden svarer på den, så er jeg fritaget for det.

Til kommunisternes ændringsforslag, som jeg ikke har haft lejlighed til at sige noget om før, er mit partis stilling den, at vi vil afholde os fra at stemme. Der er ingen grund for os til at markere vor stilling ved den lejlighed, da vi både ved det lovforslag, vi har fremsat, og vort ændringsforslag til det foreliggende regeringsforslag, har markeret, at den lov, der gælder nu, ønsker vi fortsat skal være gældende.

Tesdorpf: Det er ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. Carl Petersen siger, at jeg talte om, at man fra vor side beklagede, at landbrugsministeren ikke satte mere ind på at nedsætte statstilskuddet til formindskelse af mælkeprisen. Jeg beklagede, at den højtærede minister og regeringen i det hele taget ikke var gået ind for en større nedsættelse af statstilskuddet, derunder navnlig til rugbrødet, og at det eneste, man havde gjort, var at nedsætte statstilskuddet til mælken. Det ærede medlem ved godt, at der fra mit partis side hele tiden har været større sympati for statstilskud til mælken end til rugbrødet i det omfang det nu gives, og derfor har vi kunnet gå med til den nedsættelse af mælkeprisen, der nu vil finde sted.

Jeg kan ikke forstå, hvordan det ærede medlem hr. Carl Petersen kan gå helt uden om modvægten til de 100 mill. kr., som man taler om madvarerne skal blive dyrere. Der er en modvægt, der svarer temmelig godt dertil. Den ordning, som er blevet gentaget, nemlig kornordningen, svarer med de priser, der er i dag, til en ydelse fra landbrugets side på ca. 50 mill. kr., og så er der en udgift, der også andrager 50 mill. kr., nemlig den merudgift til lønninger indenfor landbruget, som blev en følge af det mæglingsforslag, der nu er vedtaget. Jeg kunne egentlig have lyst til at spørge socialdemokratiet og det ærede medlem hr. Carl Petersen, hvordan socialdemokratiet, hvis det havde haft regeringen i dag, ville have klaret situationen med bindingerne, idet socialdemokratiet godt ved, at mange af socialdemokratiets vælgere, de mindre landmænd, ville have været lige så utilfredse med at bibeholde bindingerne, som de er i dag. Man kan måske få en lille vejledning med hensyn til, hvordan socialdemokratiet kunne have tænkt sig det klart. Jeg beder om tilfaldelse til et kort citat — det er fra „Social-Demokraten“s leder for en 14 dages tid siden, jeg har desværre ikke den bestemte dato. Det hedder her:

„Landbruget som helhed har råd til fortsat at yde dette beskedne bidrag til nedbringelse af priserne på hjemmemarkedet, og er der kredse indenfor landbruget, som det ikke er rimeligt at pålægge denne byrde, kan rigsdagen vel finde udvej for en ordning.“

Når man tænker på, at det skulle være meningen på den måde at finde en udvej, hvorved man kunne holde en del af landbruget skadesløs for disse bindinger, medens en del ikke skulle komme i betragtning, begynder man at indse, hvor indviklet det